

PŘÍLOHA INFORMACÍ PRO ORGÁNY ÚZEMNÍHO PLÁNOVÁNÍ

INFORMACE O VYDANÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPÍSECH

SBÍRKA ZÁKONŮ 2004

Částka 12 – čís. 40

Zákon o veřejných zakázkách.

Upravuje v souladu s právem Evropských společenství okruh právnických a fyzických osob, které jsou povinny zadávat veřejné zakázky podle tohoto zákona, postup při zadávání veřejných zakázek, druhy zadávacích řízení, veřejnou soutěž o návrh, dohled nad zadáváním veřejných zakázek, informační systém o zadávání veřejných zakázek a právní úkony v zadávacích řízeních a uveřejňuje též seznam služeb, které vyžadují povinnost uveřejňovat zadávací řízení v Úředním věstníku Evropských společenství, jakož i těch služeb, které tuto povinnost nemají.

Účinnost od 1. 5. 2004. (Pozn.: K rozdílné účinnosti některých ustanovení viz § 112 zákona.)

Částka 12 – čís. 41

Zákon, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o veřejných zakázkách. Pozměňuje ustanovení některých paragrafů u zákonů, jež musely doznat změny v souvislosti s přijetím zákona o veřejných zakázkách (jedná se např. o zákon o správních poplatcích, zákon o České televizi, zákon o podpoře výzkumu a vývoje z veřejných prostředků, zákon o dluhopisech, zákon o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, zákon o změně a zrušení některých zákonů v souvislosti s ukončením činnosti okresních úřadů, zákon o Státním zemědělském intervenčním fondu).

Účinnost od 1. 5. 2004. (Pozn.: Část desátá nabývá účinnosti 5. 2. 2004.)

Částka 14 – čís. 46

Zákon, kterým se mění zákon č. 65/1965 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 312/2002 Sb., o úřednících územních samosprávných celků a o změně některých zákonů.

Pozměňuje první z výše citovaných zákonů, který pojednává o pracovněprávních vztazích mezi zaměstnanci a zaměstnavateli, a druhý, jenž upravuje pracovní poměr úředníků územních samosprávných celků a jejich vzdělávání (zaměstnanců obecních úřadů, městských úřadů, magistrátů statutárních měst, magistrátů územně členěných statutárních měst, úřadů městských obvodů nebo úřadů městských částí územně členěných statutárních měst, krajských úřadů, Magistrátu hlavního města Prahy a úřadů městských částí hlavního města Prahy).

Účinnost od 1. 3. 2004. (Pozn.: Ustanovení Čl. I bodu 29 nabývá účinnosti 1. 1. 2005.)

Částka 16 – čís. 53

Zákon, kterým se mění některé zákony související s oblastí evidence obyvatel.

Mění následující zákony:

Zákon č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů (zákon o evidenci obyvatel), ve znění pozdějších předpisů; zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů; zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů; zákon č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů; zákon č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), ve znění pozdějších předpisů; zákon č. 328/1999 Sb., o občanských průkazech, ve znění pozdějších předpisů; zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů; zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů; zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů; zákon č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech a o změně zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů, ve znění zákona č. 309/2002 Sb.; zákon č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů; zákon č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky, ve znění pozdějších předpisů; zákon č. 154/1994 Sb., o Bezpečnostní informační službě, ve znění pozdějších předpisů.

Účinnost od 1. 4. 2004.

Částka 20 – č. 59

Nařízení vlády, kterým se mění nařízení vlády č. 396/2001 Sb., o použití prostředků Státního fondu rozvoje bydlení na opravy a modernizace bytů, ve znění nařízení vlády č. 397/2002 Sb.

Pozměňuje nařízení vlády, které upravuje podmínky poskytování úvěrů a dotací obcím z prostředků Státního fondu rozvoje bydlení ke krytí částí nákladů spojených s opravami a modernizacemi bytů. Úvěr lze poskytnout obci, jestliže má schválený územní plán, má-li zřízen peněžní fond, jehož prostředky jsou vedeny na zvláštním účtu v bance a jsou určeny na opravy nebo modernizace bytů, zдали do úvěrového fondu převádí prostředky z úvěru poskytnutého Fondem a vlastní-li prostředky určené na opravy nebo modernizace bytů, vydá-li též pravidla pro použití prostředků úvěrového fondu a nemá-li žádné splatné závazky ve vztahu ke státnímu rozpočtu, státním fondům, zdravotní pojišťovně nebo k České správě sociálního zabezpečení.

Účinnost od 13. 2. 2004.

Částka 20 – čís. 60

Nařízení vlády, kterým se mění nařízení vlády č. 350/2002 Sb., kterým se stanoví imisní limity a podmínky a způsob sledování, posuzování, hodnocení a řízení kvality ovzduší.

V souladu s právem Evropských společenství stanoví imisní limity, meze tolerance, cílové imisní limity a dlouhodobé imisní cíle a rovněž způsob posuzování úrovně znečištění ovzduší, oblasti a místa se zhoršenou a dobrou kvalitou ovzduší a zásady měření úrovně znečištění ovzduší.

Účinnost od 13. 2. 2004.

Částka 22 – čís. 65

Úplné znění zákona č. 96/1993 Sb., o stavebním spojení a státní podpoře stavebního spojení a o doplnění zákona ČNR č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona ČNR č. 35/1993 Sb., jak vyplývá ze změn provedených zákonem č. 83/1995 Sb. a zákonem č. 423/2003 Sb.

Upravuje záležitosti spojené se stavebním spojením, vymezuje postavení provozovatelů a účastníků stavebního spojení, zabývá se smlouvou o stavebním spojení, stanoví práva a povinnosti stavebního spořitelny, určuje výši státní podpory, pravidla jejího poskytování a způsob jejího vyplácení a věnuje se též informačnímu systému vytvořenému za účelem kontroly dodržování podmínek pro poskytování státní podpory.

Účinnost od 1. 4. 1993 (ÚZ vyhlášeno dne 19. 2. 2004).

Částka 24 – čís. 73

Nařízení vlády o zrušení lázeňského místa v obci Železnice.

Oznamuje zrušení lázeňského místa v obci Železnice, k němuž došlo v souladu s § 28 odst. 2 zákona č. 164/2001 Sb., o přírodních léčivých zdrojích, zdrojích přírodních minerálních vod, přírodních léčebných lázních a lázeňských místech a o změně některých souvisejících zákonů (lázeňský zákon).

Účinnost od 20. 3. 2004.

Částka 24 – čís. 74

Vyhláška o zrušení přírodních léčebných lázní na území obce Železnice. Oznamuje zrušení přírodních léčebných lázní na území obce Železnice, k němuž došlo podle ustanovení § 25 odst. 4 zákona č. 164/2001 Sb., o přírodních léčivých zdrojích, zdrojích přírodních minerálních vod, přírodních léčebných lázních a lázeňských místech a o změně některých souvisejících zákonů (lázeňský zákon).

Účinnost od 20. 3. 2004.

Částka 25 – čís. 81

Zákon, kterým se mění zákon č. 89/1995 Sb., o státní statistické službě, ve znění pozdějších předpisů.

Pozměňuje zákon, jenž vymezuje poslání státní statistické služby jakožto činnosti, která zahrnuje získávání údajů, vytváření statistických informací o sociálním, ekonomickém, demografickém a ekologickém vývoji České republiky a jejich jednotlivých částí, poskytování statistických informací a jejich zveřejňování; její součástí je též zajišťování srovnatelnosti statistických informací a plnění závazků z mezinárodních smluv v oblasti statistiky, kterými je Česká republika vázána; zabývá se také orgány vykonávajícími státní statistickou službu, působností Českého statistického úřadu a České statistické rady a programem statistických zjišťování.

Účinnost od 11. 3. 2004, přičemž ustanovení čl. I bodu 9 části věty za středníkem, čl. I bodu 30 části věty za středníkem, čl. I bodu 34 a čl. I bodu 50 nabývají účinnosti dnem vstupu smlouvy o přistoupení ČR k EU v platnost.

Částka 25 – čís. 82

Zákon, kterým se mění zákon č. 353/1999 Sb., o prevenci závažných havárií způsobených vybranými nebezpečnými chemickými látkami a chemickými přípravky a o změně zákona č. 425/1990 Sb., o okresních úřadech, úpravě jejich působnosti a o některých dalších opatřeních s tím souvisejících, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o prevenci závažných havárií), ve znění pozdějších předpisů.

Mění zákon, který stanoví v souladu s právem Evropských společenství systém prevence závažných havárií pro objekty a zařízení, v nichž je umístěna vybraná nebezpečná chemická látka nebo chemický přípravek v množství stejném nebo větším, než je množství v příloze k tomuto zákonu uvedené; upravuje rovněž povinnosti právnických osob a podnikajících fyzických osob, které vlastní nebo užívají objekt nebo zařízení, ve kterém je umístěna vybraná nebezpečná chemická látka či chemický přípravek, jakož i povinnosti ostatních právnických osob a podnikajících fyzických osob při zabezpečování prevence závažných havárií podle tohoto zákona, stanoví způsob zařazení objektu nebo zařízení do příslušných skupin podle umístěného druhu a množství vybrané nebezpečné chemické látky nebo chemického přípravku, zabývá se také poskytováním informací veřejnosti při prevenci závažných havárií v objektu nebo zařízení, v němž je umístěna vybraná nebezpečná chemická látka nebo chemický přípravek, upravuje taktéž výkon správních úřadů na úseku prevence závažných havárií způsobených vybranými nebezpečnými chemickými látkami nebo chemickými přípravky a věnuje se způsobu, jímž jsou poskytovány informace o vzniku a dopadech závažné havárie.

Účinnost od 1. 4. 2004.

Částka 30 – čís. 92

Zákon, kterým se mění zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění zákona č. 521/2002 Sb.

Pozměňuje zákon, jenž v souladu s právem Evropských společenství stanoví práva a povinnosti osob a působnost správních úřadů při ochraně vnějšího ovzduší před vnášením znečišťujících látek lidskou činností a při zacházení s regulovanými látkami, které poškozují ozonovou vrstvu Země, a s výrobky, které takové látky obsahují, určuje podmínky pro další snižování množství vypouštěných znečišťujících látek působících nepříznivým účinkem na život a zdraví lidí a zvířat, na životní prostředí nebo na hmotný majetek, uvádí nástroje ke snižování množství látek ovlivňujících klimatický systém země; vyjmenovává kategorie zdrojů znečišťování ovzduší a stanoví přípustnou úroveň znečištění ovzduší a zabývá se též ochranou ozonové vrstvy Země a jejího klimatického systému a zpřístupňováním informací veřejnosti a mezinárodním organizacím o stavu ovzduší.

Účinnost od 3. 3. 2004, přičemž ustanovení čl. I bodů 6, 27, 29, 30, 50, 51, 64 až 80, 83, 88, 91, 92, 97 až 100, 102, 103, 113 a 125 nabývají účinnosti dnem vstupu smlouvy o přistoupení ČR k EU v platnost.

Částka 30 – čís. 93

Zákon, kterým se mění zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí).

Mění zákon, který v souladu s právem Evropských společenství upravuje posuzování vlivů na životní prostředí a veřejné zdraví a postup fyzických osob, právnických osob, správních úřadů a územních samosprávních celků při tomto posuzování, jehož účelem je získat objektivní odborný podklad pro vydání rozhodnutí,

popřípadě opatření podle zvláštních právních předpisů, a přispět tak k udržitelnému rozvoji společnosti; posuzování se týká vlivů na veřejné zdraví a vlivů na životní prostředí, zahrnující vlivy na živočichy a rostliny, ekosystémy, půdu, horninové prostředí, vodu, ovzduší, klima a krajinu, přírodní zdroje, hmotný majetek a kulturní památky a na jejich vzájemné působení a souvislosti; zabývá se rovněž posuzováním vlivů na životní prostředí, které přesahují hranice České republiky.
Účinnost od 1. 5. 2004.

Částka 32 – čís. 102

Zákon, kterým se mění zákon č. 16/1993 Sb., o dani silniční, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 588/1992 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 248/1992 Sb., o investičních společnostech a investičních fondech, ve znění pozdějších předpisů.

Pozměňuje zákon, který pojednává o dani silniční, jejímž předmětem jsou silniční motorová vozidla a jejich přípojná vozidla registrovaná a provozovaná v České republice, jsou-li používána k podnikání nebo k jiné samostatné výdělečné činnosti nebo jsou používána v přímé souvislosti s podnikáním anebo k činnostem, z nichž plynoucí příjmy jsou předmětem daně z příjmů u subjektů nezaložených za účelem podnikání podle zvláštního právního předpisu; bez ohledu na to, zda jsou používána k podnikání, jsou předmětem daně vozidla s největší povolenou hmotností alespoň 12 tun určená výlučně k přepravě nákladů a registrovaná v České republice; tato daň se netýká speciálních pásových automobilů a ostatních vozidel podle zákona o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla, jakož i zemědělských a lesnických traktorů a jejich přípojných vozidel a vozidel, kterým byla přidělena zvláštní registrační značka.

Účinnost od 5. 3. 2004, přičemž ustanovení části první čl. I bodů 1, 2, 4, 7 až 9, 11, 13 a 14 nabývají účinnosti dnem vstupu smlouvy o přistoupení ČR k EU v platnost.

Částka 32 – č. 103

Zákon, kterým se mění zákon č. 266/1994 Sb., o drahách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů.

Mění první z výše citovaných zákonů, který upravuje podmínky pro stavbu drah železničních, tramvajových, trolejbusových a lanových a stavby na těchto drahách, podmínky pro provozování drah, pro provozování drážní dopravy na těchto drahách, jakož i práva a povinnosti fyzických a právnických osob s tím spojené, výkon státní správy a státního dozoru ve věcech drah železničních, tramvajových, trolejbusových a lanových; druhý z výše citovaných pozměňovaných zákonů upravuje podmínky provozu vozidel na pozemních komunikacích, registraci vozidel a vyřazování vozidel z registru, technické požadavky na provoz silničních vozidel a zvláštních vozidel a schvalování jejich technické způsobilosti k provozu na pozemních komunikacích, práva a povinnosti osob, které vyrábějí, dovážejí a uvádějí na trh vozidla a pohonné hmoty, práva a povinnosti vlastníků a provozovatelů vozidel, práva a povinnosti stanice technické kontroly a stanice měření emisí, kontroly technického stavu vozidel v provozu a též výkon státní správy a státního dozoru v oblasti podmínek provozu vozidel na pozemních komunikacích; třetí z výše uvedených zákonů v souladu s právem Evropských společenství upravuje pojištění odpovědnosti za

škodu způsobenou provozem vozidla, zřizuje Českou kancelář pojistitelů a vymezuje její právní postavení, organizace a předmět činnosti; čtvrtý z výše jmenovaných zákonů upravuje podmínky provozování silniční dopravy silničními motorovými vozidly prováděné pro vlastní a cizí potřeby za účelem podnikání, jakož i práva a povinnosti právnických a fyzických osob s tím spojené a pravomoc a působnost orgánů státní správy v těchto záležitostech.
Účinnost od 1. 1. 2500. (Pozn.: Zákon nabývá účinnosti dnem vstupu smlouvy o přistoupení ČR k EU v platnost. Z technologických důvodů zavedeno datum účinnosti 1. 1. 2500.)

*Informace o právních předpisech sestavil: Mgr. Igor Najman
ÚÚR*

INFORMACE A STANOVISKA ÚSTŘEDNÍCH ORGÁNŮ STÁTNÍ SPRÁVY

Dohoda o změně veřejnoprávní smlouvy uzavřené mezi městem A a městem B, která jsou obcemi s rozšířenou působností.

Odbor územního plánování Ministerstva pro místní rozvoj obdržel žádost Ministerstva vnitřní o posouzení dohody č. 2 o změně veřejnoprávní smlouvy, která byla uzavřena mezi městem A a městem B na výkon přenesené působnosti na úseku územního plánování a regionálního rozvoje. Veřejnoprávní smlouvu č. 02/2002 uzavřenou mezi městy A a B odsouhlasilo Ministerstvo vnitřní svým rozhodnutím.

Ze stanoviska k věcnému obsahu předmětné veřejnoprávní smlouvy, které MMR postoupilo resortu vnitřní vyjímáme:

Ministerstvo pro místní rozvoj opětovně upozorňuje, že přenos působnosti na úseku územního plánování mezi městy A a B, tj. město B s rozšířenou působností, nedoporučuje. Zákon č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, svým ustanovením § 14 odst. 1 stanovuje, že obec s rozšířenou působností pořizuje pro obec ve svém správním obvodu v případě, že je o to obec požádá, územní plán obce, regulační plán a územně plánovací podklady.

Přenosem této kompetence z jedné obce s rozšířenou působností na jinou obec s rozšířenou působností se ve své podstatě jedná o přesun působnosti z obce, tj. orgánu územního plánování, který žádá o pořízení územního plánu obce, regulačního plánu nebo územně plánovacího podkladu, na jinou obec s rozšířenou působností než tu, v jejímž správním obvodu obec leží. Na základě shora uvedeného proto trváme na tom, aby město A plnilo povinnosti stanovené stavebním zákonem.

Projednávání konceptu změny č. 1 územního plánu obce

Odbor územního plánování Ministerstva pro místní rozvoj opětovně obdržel, přes četná upozornění pořizovatelům i jejich nadřízeným orgánům, od obecního úřadu, jako pořizovatele územního plánu obce, oznámení o veřejném projednávání konceptu změny č. 1 územního plánu obce. Proto zde znovu otiskujeme stanovisko k této problematice.

Ministerstvo pro místní rozvoj není dotčeným orgánem státní správy a nevykonává ani funkci nadřízeného orgánu územního plánování při pořizování územně plánovací dokumentace obcí. **Proto se Ministerstvo pro místní rozvoj v jednotlivých fázích jejího zpracování neobesílá.** Opakovaně v této věci sdělujeme, že odbor územního plánování Ministerstva pro místní rozvoj, jako ústřední orgán státní správy, vykonává především metodickou činnost na úseku územního plánování. **Postavení nadřízeného orgánu** územního plánování v případě pořizování územního plánu obce vykonává, jak vyplývá z ustanovení § 14 odst. 2 písm. a) zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, **příslušný krajský úřad.** Z tohoto jeho postavení pro něj vyplývají i jednotlivé povinnosti

vymezené stavebním zákonem a podrobněji specifikované ve vyhlášce č. 135/2001 Sb., o územně plánovacích podkladech a územně plánovací dokumentaci, ve znění vyhl. č. 570/2002 Sb.

V této souvislosti znovu upozorňujeme na článek „Postavení Ministerstva pro místní rozvoj v procesu pořizování územně plánovací dokumentace“, který byl opětovně uveřejněn v příloze Pořizovatelská praxe časopisu Urbanismus a územní rozvoj v č. 3/2003 a který se touto problematikou zabývá.

*Text připravila: Mgr. Jana Macháčková
OÚP MMR*